

[Justitsministeren]

sendes fra Dyreforsøgstilsynet, og som jo har undergået væsentlige forandringer. Den seneste rapport, der er kommet, er jo væsentlig mere indholdsrig, mere omfattende end den første.

Jeg synes også, der kan være grund til at glæde sig over, at der nu for tredje år i træk er sket et fald i antallet af forsøgsdyr fra 1988 til 1989 – et fald på 12 pct. Ser man det over et lidt længere tidsperspektiv fra 1980 til 1989, er der sket et fald i antallet af forsøgsdyr på mere end 10 pct. Ser vi alene på de højerestående forsøgsdyr, altså hunde, aber og katte, er faldet betydelig større, nemlig 46 pct. – en meget væsentlig reduktion fra 976 i 1980 til 523 i 1989. Man kan således sige, at de intentioner, der hele tiden har ligget fra Folketingets side om, at man skulle søge alternative metoder og nedbringe omfanget af dyreforsøg, også er lykkedes. Men som sagt bliver der lejlighed til at vende tilbage til det, når Folketinget skal tage spørgsmålet om en eventuel lovrevision op i 1992-93.

Med disse bemærkninger vil jeg sige tak for det samarbejde, der har været omkring lovforslaget. Jeg mener, at det, der kommer ud af det, er væsentlige fremskridt for de dyreværnsmæssige synspunkter og dermed også for den styrkelse af dyrenes stilling, som jo har været et hovedformål med denne lov.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg er lidt desorienteret, fordi ministeren her stod og understregede vigtigheden af, at beskyttelsesregler for dyr vedtoges i samklang med EF. Det var kort sagt noget af indholdet af en del af ministerens tale her. Når jeg er desorienteret, er det, fordi jeg læser i betænkningen, at ministeren har oplyst, at det ikke er hensigten at afvente vedtagelse af internationale retsakter, før der kan tages initiativer til fastsættelse af beskyttelsesregler for dyr i landbruget.

Nu vil jeg gerne spørge ministeren: Agter han at afvente EF, eller agter han ikke at afvente EF? Jeg kunne godt have lyst til også at stille spørgsmålet til hr. Niels Helveg Petersen, for jeg skal ikke røbe hemmeligheder fra forhandlingerne eller fortroligheder fra forhandlingerne, men det er vist ikke nogen hemmelighed, at hr. Niels Helveg Petersen var rimeligt optaget af, at vi ikke helt puttede os i lommen på EF, men havde mulighed for selvstændige initiativer.

Jeg synes, der var en væsentlig uklarhed mellem det, ministeren sagde her i dag, og det, der står i betænkningen.

Justitsministeren (Engell):

Jeg mener ikke, der er nogen uklarhed. Lovforslagets tekst er klar, og det samme er betænkningen.

Det, der ligger til grund, er, at vi ikke med vedtagelsen af dette lovforslag på en række områder efter eget valg og efter de forberedelser og overvejelser, som bl.a. bør foregå i samklang med det faglige udvalg, der nu nedsættes, forhindrer os selv i at fremsætte forslag. Det er klart, at den adgang naturligvis vil blive anvendt, men det er lige så klart, at det, vi ser som det væsentligste – som det også kommer til udtryk i lovforslaget – er at søge at fremme de dyreværnsmæssige interesser inden for Det Europæiske Fællesskab.

Som det så klogt og rigtigt er sagt af en af dyreværnssagens ledende personer for nylig, så er det i EF, slaget skal slås; men det forhindrer ikke, at vi også kan slå nogle slag herhjemme, og den adgang vil regeringen naturligvis anvende.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§ 1, ændringsforslag nr. 1, § 2, således ændret, ændringsforslag nr. 2 og § 3, således ændret, vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 3

forkastedes, idet 56 stemte for, 64 imod.

§ 4

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4

forkastedes, idet 8 stemte for, 112 imod.

§§ 5-8

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5

forkastedes, idet 56 stemte for, 64 imod.

§§ 9-11, ændringsforslag nr. 6, § 12, således ændret, ændringsforslag nr. 7, § 13, således æn-